

הטובבים ושהם סובבים, וכולם אדוקים בזה הרקיע. וקרו לו רקיע, וקרו לו שמים, שפטוב בראשית א') וקרו אלהים לרקיע שמים, על שנתרשו ממנה.

עד שהיו יושבים, קרב בנו של רבי יוסי לאביו. אמר לו, זה שאמר שלמה ואתת השם השמיים מכון שבתקה. היה לו לומר מן השמיים! שמע רבי יוחנן, אמר לו, אמר בני, אמר, שבר פיך דבר קדוש הוא. אמר רבי יוסי, הפסוק תהה שואל, ואתת השם השמיים מכון שבתקה, מן השמיים היה לו לומר! אמר לו רבי יוחנן, מקרו חסר הוא, כמו שועת ענויים, היה לו לומר מן ענויים, וכן צעקת ענויים, וכן תרבה. קרב לאביו ואמר לו, דבר שמעתי בו. אמר לו רבי יוחנן, אמר בני, אמר.

אמר, שמעתי שבמן שמקשים ישראל תלותיהם ובקשوتיהם בכתפי תפלותם, מטרוין בעל הפנים נוטל את כל תפלותו ישראל ומעלה אותם לרקיע הזה, וכשרואה הקדוש ברוך הוא להשגים ביכולותיהם של ישראל, הוא מעין באותו הרקיע שנקרו שמים, שם בקשوتיהם של ישראל, ורמחם עליהם, שפטוב ואתת השם השמיים, ממש. בין אמר דוד, הלו את ה' מן השמיים, שם היא תשבחם של ישראל. בא רבי יוחנן ונש��ו על ראשו וברכו. אמר, המרגלית הזו הייתה מחת ירך, מרגלית תהיה בדורך.

אמר רבי יצחק, בא וראה, עשה הקדוש ברוך הוא הרקיע הזה ועשה ממנה שמים, שפמנים מחייב. הרקיע למעלה והשמים למטה, ועשה מחת אלו שמים

וקריא לו רקיע, וקרו לו שמים, דכתיב ויקרא אללהים לרקיע שמים. על שנתרשו ממנה. עד דהו יתבי, קרב בירה דר' יוסי לאבוהי, אמר ליה האי דאמר שלמה, (מ"ח לט) ואתת השם השמיים מכון שבתקה, הוה ליה למימר מן השמיים. שמע רבי יוחנן, אמר ליה אימא בר' אימא, דמלחה דפומך מלחה קדישא היא. אמר רבי יוסי, האי פסוקא שאיל, ואתת השם השמיים מכון שבתקה. מן השמיים הוה ליה למימר.

אמר ליה רבי יוחנן, מקרו חסר הוא, כמו שועת ענויים, הוה ליה למימר מן ענויים. (תחים ט) וכן צעקת ענויים, וכן תרבה. קרב לאבוהי, ואמר ליה מלחה שמענא ביה, אמר ליה רבי יוחנן, אימא בר' אימא.

אמר, שמענא די בעידנא די בעז ישראל צלותהון ובעותהון בכתפי צלותהון, מטרוין מארי דאפייא, נטיל כל צלותהון דיישראל ומגלה להו בהאי רקיע, וכד בעי (ד' יד ע"א) קודשא בריך הוא לאשכח בזכותהון דישראל, מערין בהוא רקיעא דאתקורי דישראל, דתמן בעותהון דישראל, ומרחים שמים, דכתיב (מ"ח לט) ואתת השם השמיים, עלייהו. בין אמר דוד, (תחים כה) הלו את ה' מן השמיים, דתמן הוא תושבחתא דישראל. אתה ר' יוחנן ונש��יה על רישיה, וברכיה, אמר מרגלא חדא תחות תחות ידק, מרגלא תהא בדרכך.

אמר רבי יצחק, פא חזי, עביד קודשא בריך הוא הרקיע הזה, ועבד מגניה שמים, די ממן תחותהוי, רקיעא לעילא, ושמייא לתפאה. ועבד תחות אלין, שמייא אחרני,